

FÓKUSZPONT

ÜZENET STRASBOURGNAK:
AZ EURÓPA TANÁCS SZIGORÍTANA A
MIGRÁCIÓS SZABÁLYOKON

Elfogadták az Európa Tanács tagállamai a kisi-nyovi nyilatkozatot, amely politikai iránymutatást ad az [Emberi Jogok Európai Egyezményének](#) (EJEE) migrációs ügyekben történő értelmezéséhez. Több kormány szerint az egyezmény túl tágas értelmezi a kínzás és embertelen bánásmód tilalmára, valamint a családi és magánélet tiszteletben tartására vonatkozó cikkelyeket, ami megnehezíti a kitoloncolásokat.

A 46 tagország külügyminisztereiből vagy állandó nagyköveteiből álló Miniszteri Bizottság 2026. május 15-én ülésezett Kisiinyovban. Az elfogadott nyilatkozat célja, hogy megkönnyítse az irreguláris migránsok és külföldi bűnelkövetők kitoloncolását, valamint átszállításukat a visszatérési központokba. A deklaráció [kritikusai szerint](#) az újraértelmezés gyengítheti az EJEE által biztosított emberi jogi védelmet, támogatói viszont úgy érvelnek, hogy a jelenlegi rendszer korlátozza a tagállamokat és lassítja az eljárásokat. A nyilatkozatba foglalt értelmezés különösen az egyezmény 3. és 8. cikkelyére vonatkozik, amelyek az egyéneket a kínzástól és az embertelen bánásmódtól védik, illetve biztosítják a családi és magánülethez való jogot.

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) az évtizedek során [folyamatosan kiterjesztette](#) a kínzás tilalmára vonatkozó 3. cikkely hatályát. Az 1989-es *Soering kontra Egyesült Királyság* ügytől kezdve összekapcsolta a visszaküldés tilalmát az embertelen bánásmód kockázatával, majd ezt migrációs esetekre is alkalmazta. A 2011-es *M.S.S. kontra Belgium és Görögország* ügyben a Bíróság megtiltotta egy menedékkérő átszállítását Görögországba a dublini rendszer keretein belül, a fogadó ország menekültügyi rendszerének hiányosságaira hivatkozva. A Kisiinyovban elfogadott deklaráció arra törekszik, hogy korlátozza a 3. cikkely alkalmazhatóságát, ezáltal csökkentse a kitoloncolások előtt álló jogi akadályokat anélkül, hogy a kínzás tilalmát teljesen megszüntetné.

Az egyezmény 8. cikkelye szintén visszatérő [hivatkozási alap](#) a kiutasítások megakadályozása kapcsán. A *Boultif kontra Svájc* és az *Üner kontra Hollandia* ügyek nyomán az EJEB a családi élet védelmére hivatkozva korlátozhatja bűnelkövetők kiutasítását. A 2024-es *Zane Sharafane kontra Dánia* ügyben a bíróság megtiltotta az államoknak, hogy korlátozott időre kiutasítsanak egy bűnözőt, amennyiben nincs garancia arra, hogy később visszatérhet. A [kisiinyovi nyilatkozat azonban rögzíti](#), hogy az államok a családi és magánülethez való jog ellenére is kiutasíthatnak külföldi állampolgárokat, amennyiben a lépés jogos célt szolgál – ideértve a nemzetbiztonságot és a bevándorláspolitikát. Ez lehetővé tenné például ideiglenes családeregysítési moratóriumok bevezetését is. A Miniszteri Bizottság nyilatkozata alapján az EJEB csak „nyomós indokok” alapján kérdőjelezhetné meg az egyes államok döntését ilyen ügyekben.

A kisiinyovi nyilatkozat nem kötelező érvényű, az EJEE szövegét nem módosítja, és a strasbourgi bíróság ítélezését sem befolyásolja közvetlenül. Politikai súlya azonban nem elhanyagolható, különösen, mivel mind a 46 tagállam képviselője egyhangúlag fogadta el. A deklaráció nem az EJEE felszámolására, hanem a rendszer modernizációjára irányul, de valójában majd a strasbourgi bíróság jövőbeli ítéleteiből derül ki, mennyire sikerült megteremteni a remélt egyensúlyt.